

Ilustrirani Slovenec

Leto IV

Tedenska priloga »Slovenca« (št. 176) z dne 5. VIII. 1928

Štev. 32

Oltar s čudodelno Lamerjevo sliko Marije Pomočnice na Brezjaš

Foto Vengar.

K tragediji na severnem tečaju

Na levi: Znameniti norveški polarni raziskovalec, Roald Amundsen, v svoji polarni opremljeni, ki je takoj po katastrofi »Italije« odhitel na pomoč Lahom in ni od tedaj o njem nobenih sledov več. — Na desni: General Nobile, voditelj italijanske ekspedicije na severni tečaj, ki je osmešila in kompromitirala sebe in svojo domovino pred vsem civiliziranim svetom.

General Obregon

ki je bil izvoljen za novega predsednika Mehike, a 17. p. m. tudi že umorjen. Verjetno je, da bo zato še nadalje vladal Calles.

Češkoslovaški legionarji

so priredili dne 29. in 30. junija v Pragi svoj II. kongres, ki se ga je udeležilo nad 50.000 legionarjev. To slavnost so posebno povzdignile številne legionarske zastave, ki so vihrale po francoskih, italijanskih, ruskih in sibirskih bojiščih in pozdravljale pravega ustvaritelja legij, sedanjega predsednika Masaryka.

Zgodovino svojih legij so Čehi popisali že jako podrobno. Nastale so iz čeških izseljencev in vojnih ujetnikov po vseh antantnih državah in samo v Sibiriji je znašalo njih število poleti l. 1918. do 70.000 moških, mnogo legionarskih polkov se je pa borilo istočasno tudi že v Italiji in v Franciji. Ves svet sta presenetila njih pogum in navdušenost in njim gre predvsem zasluga, da so jih antantne velesile že poleti l. 1918. priznale za zavezniško armado, a češki narodni svet v Parizu, ki mu je predsedoval Masaryk, za vlado bodoče češkoslovaške države.

Slika nam kaže manifestacijsko zborovanje legionarjev v Pragi.

Posnemajmo jih!

Nemci delajo za svoje tirolske rojake, ki so prišli pod italijanski jarem, stalno in nad vse intenzivno propagando. Bogato jih podpirajo denarno in moralno in opozorili so na njih zatiranje po Italijanih z živahno propagando že ves kulturni svet. O vseh nasilstvih izdajajo obširne spomenice in brošure v vseh jezikih. Nemci gospodarsko bojkotirajo Italijane in ne zahajajo skoro nič več v Italijo, kamor so znesli nekoč milijone. Njih doslednost in narodni ponos sta vprav občudovanja vredna.

Nedavno so postavili Italijani tudi v Boznu svoj »spomenik zmage«, a tirolski Nemci so jim odgovorili s tem, da so sklicali na goro Isel pri Inomostu k spomeniku tirolskega junaka Andreja Hofra ogromno protestno zborovanje, ki je imelo namen vzdržati zanimanje vseh plasti ljudstva za njih zaslužnjene rojake. Slika nam kaže govornika na tej manifestaciji, obdanega od zastopnikov številnih organizacij.

General Stevo Hadžić

naš dolgoletni vojni minister, ki je poizkušal sestaviti nevtralno vlado, kar se mu je pa zaradi kratkovidnega odpora Hrvatov ponesrečilo.

Iz naših letovišč:

Sečnja kolača na cerkveni slavi na Petrov dan v Rogaški Slatini; cerkveni obred je izvršil sam patriarh srbske pravoslavne cerkve, ki se mudi letos v Rogaški Slatini na letovišču. (Foto Pelikan, Rog. Slatina.)

Slovinci v Južni Ameriki

Ker so Združene države po vojni skoro zaprte za slovenske izseljence, so začeli zadnja leta odhajati v velikem številu v Južno Ameriko, zlasti Goričani. Tam jih je že več tisoč. Lansko leto se je mudil med njimi več mesecev znani naš organizator, župnik Anton Mrkun s Homea pri Kamniku ter organiziral med njimi več društev, ki obetajo najlepše delo in uspehe.

Slika nam kaže odbornike slov. podružnice društva »Slavija« in odbornice »Slov. ženskega društva« v Buenos Airesu. V sprednji vrsti v sredini sedi gosp. župnik Mrkun, na njegovi levi g. ing. Ciril Jekovec, predsednik osrednjega odbora »Slavije«, na župnikovi desnici pa sedi ga. Frančiška Kerševan, predsednica »Slov. ženskega društva«, a na levo od nje je g. R. Leban, predsednik slov. podružnice društva »Slavija« v Buenos Airesu.

Slike k Slovenskemu biografskemu leksikonu

Justin Gabriel
(* 1903), slikar in grafik.

Justin Rajko
(* 1865), botanik.

Jeraj Karel
(* 1874), violinist.

Stara cerkev na Brezjah

Na levi
Notranjščina cerkve
z velikim oltarjem.

Spodaj:
Eden izmed starinskih
oltarjev
s Križevim potom.

Brezje, najznamenitejša slovenska božja pot

Brezje, najbolj obiskovana in sploh največja božja pot v Sloveniji, se odlikuje po svoji krasni legi, s kakršno se more ponašati malokateri kraj na Gorenjskem. Leži na visoki a ne veliki ravnini z lepim razgledom na vse strani, posebno na Triglavsko pogorje, Karavanke s Stolom in Begunjsčico, proti vzhodu pa na Storžič in sosednje planine. Vas Brezje šteje sedaj cirka 80 števil s približno 350 prebivalci, ki so večinoma kmetje in obrtniki.

Po zatrdilu starih ljudi so se Brezje prvotno imenovala Brežce, ker so prve hiše ležale po bregu na jugovzhodni strani, ravnina je bila namreč prej še vsa zaraščena z gozdom. Ta star naziv je ohranjen še v tržiški okolici, toda s pridevkom »Nemške Brežce«, to pa odto, ko je namreč razsajala kuga in pomorila večino Brezjanov, so se semkaj priselili Nemci. Kajti na Brezjah je velika večina rodbinskih imen nemških.

Razvijati so se začele Brezje s početkom božje poti. Kjer stoji sedaj veličastna romarska cerkev, je bila prvotno le majhna cerkvica sv. Vida, podružnica mošenjske župnije. L. 1800. pa je mošenjski župnik Ažbè sezidal še Marijino kapelico in tedaj se je začela božja pot. Sprva so prihajali k »Pomočnici kristjanov« le bolj okoličani. L. 1814. pa je daroval kapelici svojo zaobljubljeno podobo M. Pomagaj slikar Leopold Layer (katerega so Francozi vrgli v ječo radi ponarejanja bankovcev) ter poslal notranjščino kapelice. Ko je dobila torej kapelico novo podobo, so se verniki bolj pogosto shajali na Brezjah. Začeli so prihajati tudi iz oddaljenih krajev. L. 1865. so se že zaslili glasovi o nenavadnih ozdravljenjih. Romanje se je vidno množilo. Kljub prepovedi okr. glavarstva v Radovljici l. 1866., da se romanja radi preteče kolere ne smejo vršiti, so ljudje trumoma hodili k Mariji Pomočnici. Tedaj se je začelo misliti na zidanje večje cerkve. Načrt za novo cerkev je napravil sloveči stavbenik Robert Mikoviec v Gradcu. Z nasveti mu je pomagal kanonik Flis. Oba je vodila misel, da mora biti nova cerkev veličastna zgradba, spomenik, ki naj pozni pomemcem priča o vernosti slovenskega ljudstva. Notranja oprava cerkve je delo domačega umetnika, rajnega Ivana Vurnika iz Radovljice, nekaj oltarnih slik je pa tudi Groharjevih. Kapelo M. Božje so pustili nedotaknjeno ter so jo samo obdali z zidom nove cerkve in nad njo

zgradili lepo kupolo. L. 1898. je bil sezidan frančiškanski samostan. Do takrat je opravljala službo božjo mošenjska duhovščina, ki pa ni bila kos tolikim navalom. Od l. 1898. pa oskrbujejo svetišče oo. frančiškani. Zunaj cerkve so uredili velik lep prostor, kjer se prirejajo javni shodi. Poleg tega je lep senčnat drevored z vodovodom. Ena najlepših svečanosti na Brezjah je bila 1. septembra 1907. l., ko je ljubljanski knezoškof dr. A. Bonaventura Jeglič kronal podobo čudodelne M. Božje. Takrat se je zbralo na Brezjah do 50.000 ljudi. Vsako leto se vrše tudi še več shodi in romanja. Zveza slov. vojakov je priredila na Brezjah že več svojih zborovanj, s posebnimi vlakli se pripeljejo zlasti štajerci in Dolenjci, posebna romanja so priredili Amerikanski Slovenci in Slovenci iz Westfalije itd. Posebno radi so obiskovali Brezje Korošci, Goričani in Tržačani, katerim je pa sedaj tu onemogočeno, ko ječe pod tujim robstvom. Kljub temu pa pridejo Korošci še v zelo obilnem številu. Vendar se računata, da obišče Brezje letno 150 do 200 tisoč ljudi, saj je bilo letos samo obhajancev 47.000. Pridejo ne samo ob nedeljah in praznikih, ampak tudi ob delavnikih, ko ni tolikšnega navala. Zadnja sv. maša je vedno ob pol 10, tako, da jo lahko dobe še tisti, ki pridejo s prvim vlakom.

Tudi za oskrbo romarjev in drugih obiskovalcev je na Brezjah poskrbljeno. 5 gostiln nudi potrebno hrano in prenočišča. Poleg tega je poleg cerkve tik drevoreda na novo ustanovljen Romarski dom, v katerem se dobijo snažna in mirna prenočišča. Tudi letoviščarji dobe tu stanovanja. Dom je pod samostansko oskrbo.

Brezje so tudi priljubljeno letovišče, priporočeno od zdravnikov, kajti zrak je zelo umerjen in ne preveč oster; saj vsako leto pride vedno več letoviščarjev. Kajti ne samo po gostilnah ampak tudi po privatnih hišah so pripravljene sobe za daljše bivanje. Lepi izprehodi v bližnje gozdove ter krajši in daljši izleti kakor v Begunje, Kamnogorico, Radovljico, Tržič, Bled ter na bližnje planine!

Tudi za prevoz ljudi je poskrbljeno. Brezje imajo avtobus, ki poceni prevažna ljudi na vse kraje. V sezoni oskrbuje redno vožnjo Podnart (izstopna postaja za nadaljevanje vožnje z avtobusom) — Brezje—Bled. Sprejema tudi naročila za daljše in krajše vožnje (Bohinj, Kranjska gora i. t. d.).

Prizor s posvečenja sedanje cerkve

ki ga je izvršil kardinal Missia dne 7. X. l. 1900.

Na desni: Kapelica Marije Pomočnice

Spodaj:
Glavni vŕhod
v cerkev na Brezjah.

Celokupni pogled na Brezje

Od leve na desno je videti najprej sedanji »Romarski dom«, nato frančiškanski samostan, v sredi je cerkev s kapelico Marije Pomočnice, na desni so pa razne gostilne in romarska prenočišča, a v ozadju so Karavanke. (Slika je bila posneta, še preden se je zarastlo drevje pred cerkvijo). — Slika na levi: **Cerkveni kor z 3 orglami na Brezjah.** — Slika na desni: Ob posebnih slovesnostih je naval vernega ljudstva tolik, da se vrši služba božja na prostem pred cerkvijo.

Državna strokovna šola za puškarstvo v Kranju

je pravzaprav spomin na nesrečni koroški plebiscit. Ustanovljena je bila namreč l. 1921, tako, da so preselili tedanjo puškarsko šolo v Borovljah na Koroškem v Kranj, kjer je ostala tudi po plebiscitu. To je edina obrtna šola te vrste v naši državi in je urejena po vzoru enake šole v Borovljah in v Liege (Belgija).

Zamišljena je kot nižja strokovna šola v štirih letnikih oz. razredih. Namen ima vzgajati strokovno-tehnično izvežban narasčaj za puškarsko obrt, trgovino in industrijo.

Učni načrt je urejen po zgledu borovljske šole. Vsakega gojenca v glavnem usposobi za samostojnega puškarja. Ker pa moderna puškarska tehnika ne priznava stališča, da bi en delavec izdeloval cel svoj izdelek sam, ampak temelji na principu deljenja dela, se poleg splošne

Pogled v delavnico sprožilarskega in celinarskega oddelka

Spodaj:

Pogled v delavnico graverskega oddelka

Pogled v delavnico baskilerskega oddelka

Spodaj:

Pogled v del razstave, ki jo je priredila šola konec preteklega šolskega leta

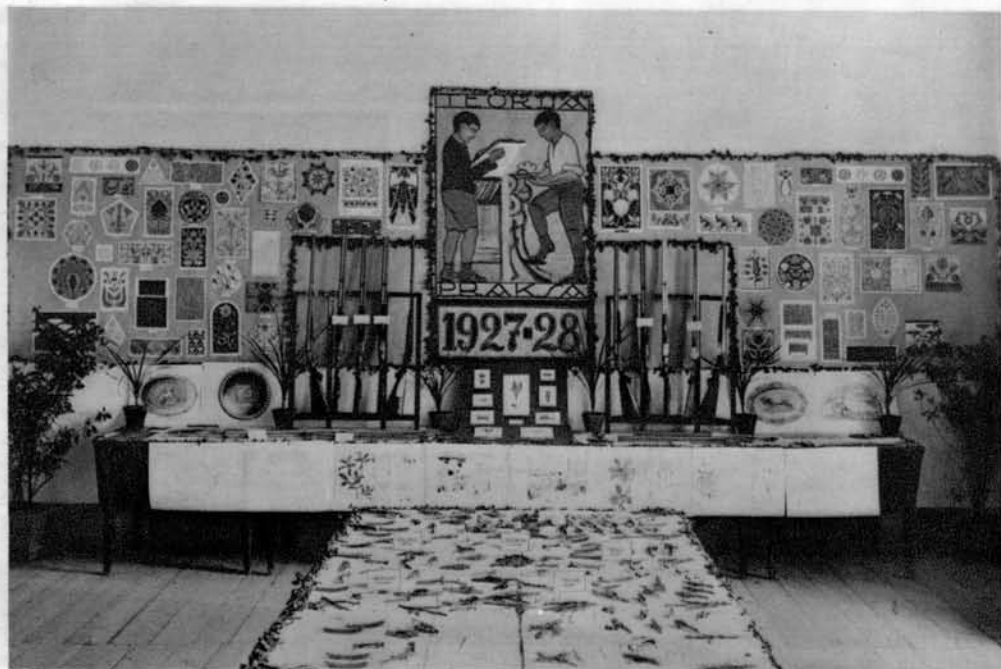

izobrazbe specializira vsak učenec za izdelovanje posameznih delov puške. Vsled tega je šola razdeljena na sledeče oddelke: a) sprožilarski, b) celinarski, c) baskilerski (izdelava zaklepa puške), d) kopitarski (je začasno ukinjen in učenci dodeljeni do konca tekočega šol. leta sprožilarskemu oddelku in e) graverski in cizlerski kot poseben umetniško-obrtni oddelak, ki ima namen, da usposobi učence za izvršitev graverskih del na puški, na drugi strani jih pa izobrazi, da si zaslužijo svoj kruh tudi kot samostojni graverji, ali pa delujejo kot graverji v klišarnah pri večjih tiskarnah, grafičnih inštitutih in sploh raznih industrijskih podjetjih.

Praktične delavnice navedenih oddelkov so v souterenu Narodnega doma, teoretični pouk pa se vrši v prostorih plosnja drž. realne gimnazije. Na zavodu poučuje: 4 interni strokovni- in 7 eksternih- honorarnih predmetnih učiteljev in profesorjev.

Učni uspehi so dosedaj prav zadovoljivi tako, da se je mogla že po prvih štirih letih obstoja udeležiti z dovršenimi izdelki mednarodne razstave dekorativne umetnosti v Parizu l. 1925. in s tem pokazati širnemu svetu, zlasti Francozom, da se naš narod lepo razvija in napreduje tudi na polju puškarske tehnike. Na omenjeni razstavi je bilo puškarski šoli priznano odlikovanje z zlato svetinjo in diplomom. O svojem napredku polaga šola vsako leto javno račun. Konec vsakega leta namreč, priredi razstavo izdelkov svojih učencev, ki najde vselej občo pohvalo in priznanje. Njen ravnatelj je g. Janko Ravnik.

Svoje izdelke prodaja šola puškarjem po vsej naši državi.

Čast. kanonik Iv. Lenart

nadžupnik in dekan iz Šmartna pri Slovenjgradu, ki je obhajal 19. p. m. svojo biserno mašo: jubilar je starosta duhovlavantinske škofije.

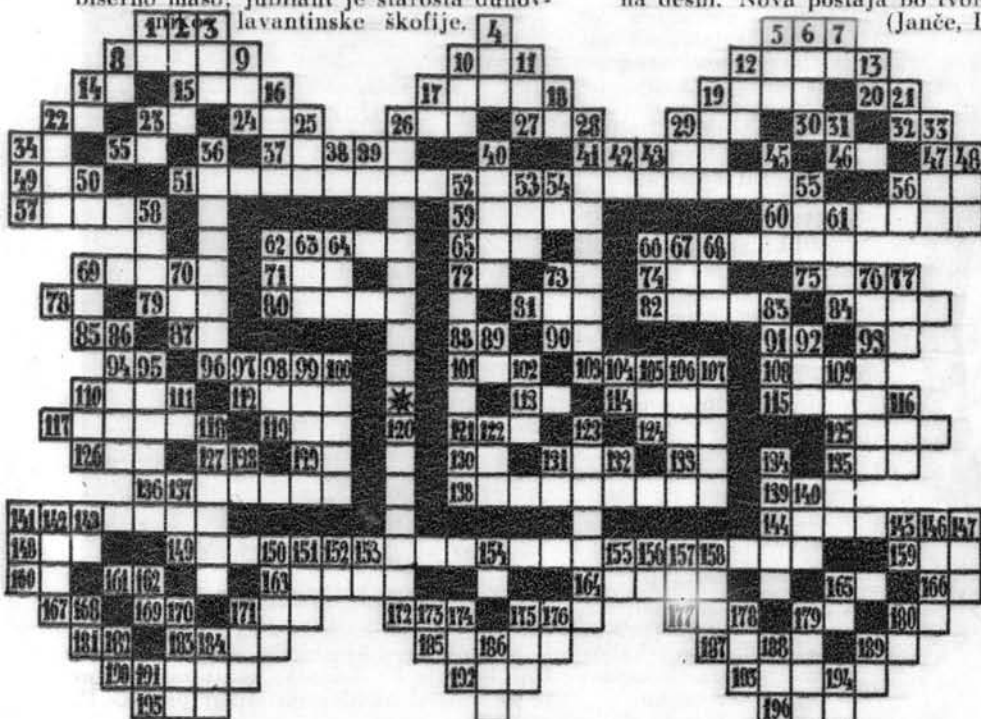
K slovesni otvoritvi novega postajališča Jevnica

med Lazami in Kresnicami, ki se izvrši danes popoldne. Slika nam kaže pogled z novega postajališča na dolino Save, vas Senožeti in vrh Sv. Miklavža v ozadju na desni. Nova postaja bo tvorila pripravno izhodišče za najlepše izlete v okolico (Janče, Limbarska gora, Štanga itd.).

Besede k današnji križaljki SLS.

Vodoravno: 1. orožje, 5. je podoben fižolu, 8. mestece v Bosni, 10. moško ime, 12. hotelski uslužbencec, 14. veznik, 15. dragocen kamen, 17. moško ime, 19. znanaka tovarne za čevlje, 20. izraz nevolje, 22. osebni zaimek, 23. zlato (francosko), 24. benečanski poglavar, 26. slast, 27. prostor, kjer popravljajo ladje, 29. gora na Goriškem, 30. kratica pri podpisih, 32. kljuka, 34. izraz pri kartah, 35. karta, 37. ploha, 41. del pohištva, 46. kratica pri podpisih, 47. rim. denar, 49. mesto v Juž. Franciji, 51. velik Slovenec, 56. ena (angl.), 57. podobno najemu, 59. nihče, 60. bivša nemška kolonija v Afriki, 62. plemič (fonet.), 65. hrv. vprašalni zaimek, 66. institucija, 69. ravan južno od Ljubljane, 71. moško ime, 72. središče vrtanja, 73. oblika pomožnega glagola, 74. posem, 75. bog ljubezni, 78. egipovski božanstvo, 79. tatarski poglavar, 80. kraj znan iz vojne 1870-71, 81. tla, 82. grško božanstvo, 84. egip. tovsko božanstvo, 85. kratica za zadruzo, 87. grška črka, 88. kem. znak za kovino, 90. hrvaška črka, 91. konj kraljeviča Marka, 93. grška črka, 94. kem. znak za kovino, 96. ruski jahač, 101. vojnena obveza, 103. židovsko lastno ime, 108. moč, 110. tropična žival, 112. čistilno sredstvo, 113. ploskov. mera, 114. prvi človek, 115. glavna hrana živine, 117. vihar, 119. nota, 121. grško božanstvo, 124. vstavi: asp, 125. del oči, 126. dvoživka, 127. števnik, 129. nota, 130. vstavi: rj, 131. kanton v Svciji, 133. pol kače, 135. kdo (hrvaško), 136. naš sosed, 138. cerkveni uslužbencec, 139. žensko ime, 141. tirolski prelaz, 144. zajedalec, 148. grški bog, 149. slov. tednik s prilogo, 159. ime junaka v prestavi Fr. Prešerna, 160. kratica za športski klub, 161. kratica, 163. akrobatska vaja, 164. gozdna žival, 165. število, 166. veznik, 176. vzklík, 169. nada, 171. reka v Romuniji, 172. divja žival, 175. glavar družine (fonetično), 177. športsko orodje, 179. grška črka, 180. kem. znak za kovino, 181. števnik, 183. priprava za sušenje sadja, 185. nauk o lepem življenju, 187. vodna rastlina, 189. razum, 190. žensko ime, 192. moško ime, 193. velikan, 195. število, 196. mesec.

Navpično: 1. časovni prislov, 2. reka v Srbiji, 3. ploskovna mera, 4. naš sosed na jugu, 5. drevo, 6. grški

I. nagrada: Humek, Praktični sadjar; II. nagrada: Erjavec, Slovenci.

denar, 7. kem. znak za kovino, 8. pritrdilna členica, 9. srd, 10. Severno ameriške države, 11. podzemlje (grško), 12. reka na Poljskem, 13. kralj (italijansko), 14. grška črka, 16. praktična utež, 17. olje, 18. grška črka, 19. bodro, 21. ploskovna mera (kratica), 22. žensko ime, 23. ima kolo, 25. moško ime, 26. kandelaber, 28. vodja tolpe, 29. škodljivca na travnikih, 31. rtič, 33. čoln divjakov, 34. predlog, 36. mesteca v Srbiji, 38. samo, 39. predlog, 40. dragocen kamen, 42. grška črka, 43. igralna karta, 45. mesto ob Adriji, 48. sanje, 50. sport, kratica, 52. slovenski pesnik, 53. vstavi: gko, 54. vstavi: ed, 55. pijača, 56. zlato (francosko), 58. sprehajališče, 61. mati, 62. angleška beseda za gospa, 63. rimski pozdrav, 64. pokolenje, 66. del obraza, 67. žensko ime, 68. šahovski izraz, 69. zabavišče, 70. rimsko božanstvo, 73. posoda, 76. opravilo, 77. reka (špansko), 83. lastnost vseh živih bitij, 86. žensko ime, 89. francoska členica, 92. ima železnica, 95. kraj na Primorskem, 97. autoznanka, 98. del stavbe, 99. angleško žensko ime, 100. kmetijski delavec, 102. je na glavi, 104. vstavi: ka, 105. žensko ime,

106. narod na Španskem, 107. adverbzativna členica, 109. avtor ljudsko-šolske računice, 110. jed, 111. vzpodbudilna beseda, 116. pozojna členica, 118. brez števila, 120. mesto v Sloveniji, 122. pri vozu je, 123. sovražniku odvzeto orožje, 128. predlog, 131. potrebno mladini, 132. vstavi: iv, 134. plakat, 137. oblika vode, 140. rastlina, 141. staro slovansko božanstvo, 142. del telesa, 143. španska členica, 145. predlog, 146. egipovski božanstvo, 147. zvok, 150. orodje, ki se rabi pri košnji, 151. del klasa, 152. vstavi: jl, 153. latinski: da, 154. osebni zaimek, 155. isto kot 154, 156. kratica, 157. staven material, 158. izumrli indijanski rod, 162. prislov kraja, 165. reka 178. zemlja, 179. turški krščanski podložnik, 180. auto znanaka, 182. predlog, v Italiji, 168. oblika pomožnega glagola, 170. naropano blago, 171. insekt, 173. dvoglasnik, 174. število, 175. del glave, 176. kaj v srb.-hrv. narečju, 184. žensko ime, 186. zobna pasta, 188. vas pri Novem mestu, 189. isto kot 131 navzdol, 191. nota, 194. vzklík.

Sergej Minclov:

Car Berendej.

(Povest iz sibirskega pragozda.)

V. poglavje.

Menda so bile zverine site: nobena se ni premaknila. Ko se je Grigorij ozrl, ni bilo ničesar videti zadaj med grmovjem, volkovi niso brusili za potniki.

— No prišli smo skozi prvo zasedo! — je rekel voznik. — Bog ve, kaj bo vse zdaj v logu?

Predgozdje je medtem davno izginilo. Potnike je obkolila nedotaknjena, pristna tajga. Pričele so se neobsežne, nedogledne cedre. Zbrali so se kakor pravljčni kralji in kraljeviči, da čuvajo zimsko spanje svojih kraljev in kraljičen, jelk, ki so dre-male nepremično na belih košatih preprogah, zavite v hermelinove plašče. Kraljeviči s kralji so si pori-

nili bele kučme na sinjkaste kodre in tudi spali. Čuječe so prisluškovali skozi spanec, ali je vse v redu v njih kraljestvu. Okoli jelk pa so čepeli majhni otroci in vsakovrstno pisana služinčad: jelše, breze, pa vsakovrstno grmovje... vsi so bili opravljeni v čipke in srebro! Če pa stopi človek naprej v gozdno globino, ga popade strah. Ali ne spava sladko poleg v drevesni votlini škrat? si bo mislil. Ali ne sesa tik za mojim hrbtom mast iz svojih šap v brlogu na toplem mahu kosmatinec-medved in nestrpno pričakuje pomladno, vabeče šumenje?

Kdo more popisati, kdo si more predstavljati tajgo pozimi! Naj jo le enkrat človek zagleda: odide morebiti pozneje na toplo morje, v vrtovih bo živel in najsijajnejših mestih. A še v belih kamenitih palačah bo sanjal o tajgi. Videla se mu bo povsod skozi veje cvetočih vrtin, kakor je sanjal Ivan Carjevič o začarani carjevni...

Naš modni kofiček

Vsak klobuk svojo fasono.

Slednjič je moda ženskega pokrivala dospela tje, kjer je zanjo edino pravo mesto: do tiste velikopoteznosti, ki se odreka diktatu ene same oblike za vse in pušča posameznici svobodo, da si izbere obliko, ki ji najbolj pristaja. Saj so mali klobučki brez krajev ali s čisto ozkim krajcem, ki so veljali doslej skoraj kot edino zveličavni, praktični in elegantni, a vsakemu obrazu ne pristojajo in vrhu tega so postali vsled svoje enoličnosti že tudi dolgočasni.

Sedaj tedaj se je moda slednjič odločila, da prepusti vsakemu okusu in fantaziji dovolj široko polje za udejstvovanje. Poleg sedanjega malega klobučka, ki bo za šport in podobne prilike še vedno najlepše služil, so dovoljene vse mogoče druge oblike do najširših, ki dopolnjujejo popoldansko obleko na zelo nčinkovit način.

Na splošno velja, da morata biti klobuk in obleka v nekakem soglasju; seveda ne na vsakdanji način, da bi bila enake barve ali enako okrašena, marveč po značaju modelov.

Široki klobuki so navadno iz inostranske slame ali žime; florentinci so manj porabni, ker so za lahne, zračne poletne obleke premasivni. V nasproju z živopisanimi oblekami prevladujejo pri klobukih skoraj izključno nevtralne vmesne barve, tako, da se skladajo skoraj z vsako otenjavo.

Poleg polvelikih, malih in turbanskih oblik se vidijo tudi raznovrstni tipi kappe, ki so za ozke glave jako primerni in učinkoviti, nikakor pa ne za široke obraze.

Za sport velja slejkoprej v prvi vrsti pullmann-kappe, enako za avto in motorno kolo (vzorec na levi). Za sportni kostim ali plašč pa se prilega klubučevina nevtralne barve s polširokim krajcem; edino okrasje usnat trak s kovinasto zapono (prva slika levo zgoraj).

Z rožasto poletno obleko je v zvezi širok klobuk iz žime, ki se zadaj zoži; za okras more služiti velika cvetica, ki mora soglašati z vzorcem obleke (levo spodaj).

Zelo eleganten je fantazijski slamnik s čipkastim robom (srednja slika zgoraj). Zadnja slika v zgornji vrsti in spodnja srednja slika kažeta dva lepa vzorca za večerni klobuk. Zad-vzorec na desni predstavlja klobuk za obal v obliki südwester; široki krajec je nad čelom zavihan, drugače pa brez vsakega okrasja.

Šal,

dolg in širok, pritrjen na rami, je zadnja novost. Nadomestiti more večerni plašč. Kot material prihajajo v poštev svetle svile; za rob pa služi ponarejena kožuovina, (glej sliko).

Za veslaški šport

je primerna oprema: plisirano ali ob straneh v gube položeno krilo, pullover brez rokavov in čepica pullmann.

Slov. religiozna lirika

Zbirka najlepših slov. religioznih pesmi, ki je izšla pred kratkim v založbi »Križa«. Uredil jo je Fr. Vodnik, načrt za opremo je pa izdelal akademski slikar prof. G. P.

Sani polzijo in letijo naprej, srebrna goščava drvi nazaj.

Zdaj so srečali nešteto ruševcev: čepeli so kakor purani po drevesih tik poleg ceste. Povesi glavo neumni ptič, gleda z rdečim očesom potnike, ne pomisli, da ga kar s kučmo lahko pobijejo na tla!

Zopet se je spustil somrak. Kakor listje jeseni so pričele krožiti in gosto padati bele cunje.

— No, nemara je bolj toplo postalo? — je rekel Nilka: Glej ga no, sneg je že skoro moker! Grigorij je zagrabil s pestjo sneg z odeje in ga stisnil. — Pa res bi bil dober za kepanje: držal se je kakor žoga!

— Zgodnjo pomlad bomo letos imeli! — je pripomnil voznik. — Južni veter piha!

Tudi tajga je zaslutila sapo. Cedre so pričele stresati sneg in prisluskovati: oddaleč je naletavalo votlo šumenje, kakor da se je rešilo tam ledenih spon studeno morje, pa zdaj zaganja valove v breg. Ena cedra je nekaj zamrmrala, za njo se je oglasila še druga, — najbrž jim je veter prinesel katerokoli veselo novico: vsa tajga se je pričela pogovarjati!

Voznik je zmajal z glavo. »Nič ne bo prida!« mu je ušlo.

— Kaj pa naj bo slabega? — je vprašal Nilka.

— Samo da nas metež ne zasači v stepi! Zdaj ne bomo dolgo ostali v tajgi, samo en klin nje sega tukaj v stepo!

Sprednji konj je smuknil navzdol in izginil, ko da se je strgal v prepad. Za njim se je ponoril drugi in tretji. Sani so zdrvele strmo navzdol: cesta jh zavila pod klanec, v log.

Sneg pa se je valil vedno bolj gosto... Komaj je bilo videti, da so se dvignile levo in desno od ceste jelke kakor bel, ometan zid. Potem so se pričele z grmovjem zaraščene jase, priljubljeno volčje zavetišče. Potniki so pazno gledali, a zveri ni bilo videti: malokdaj se zadržujejo med neurjem na odprtem kraju, rajši se skrijejo noter v goščavo.

Jarek se je vlekel kaki dve versti, tu in tam so tavalii konji do trebuha v snegu skozi zamete. Naposled so se prerili do klanca, navkreber se je pričela že boljša pot. Kraguljčki so zažvenketali in zamrmrali. Trojki sta zleteli na vso moč naprej. Veter je pihal skozi preseko kakor skozi dimnik, zasul je s snegom oči. Na mah je nestalo tajge, kakor da je padla pod velikansko koso. Ostala je zadaj, vse naokrog se je videlo samo kakor dlan gladko polje — stepa. Kak ples, kaka zmešnjava je vladala po stepi! Človek bi mislil, da so zmešali in zgnetli tisoči lopat nebo z zemljo vred. Še pet korakov naprej ni bilo mogoče nič razločiti: vse je letelo, vse se je krožilo. Sploh je bilo težko razumeti: ali je tulil in žvižgal veter, ali pa frfotala in stokala jata belih orjaških ptič! V trenutku se je nakopičil v saneh nad potniki velik hrib snega.

(Dalje prih.)